WALPO

2/17

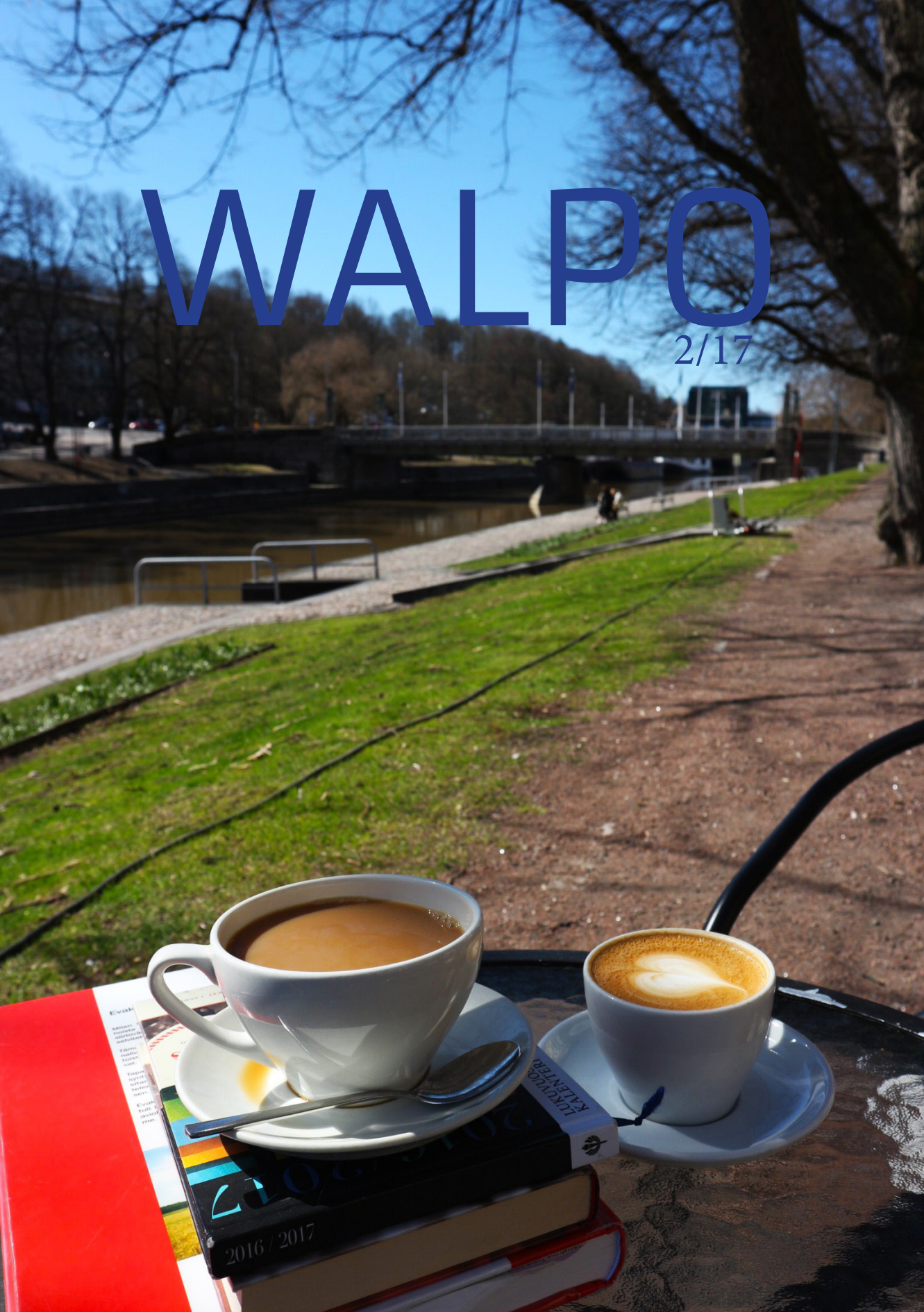

Sisällys

Pääkirjoitus 3

Puheenjohtajan päiväkäsky 4

Haastattelussa vapaaehtoistyöntekijät 5

Kolumni: Fashion Statement on politiikkaa muotiluomuksiin puettuna 8

Kunnallisvaalit 2017 - maaliviiva ylitetty 9

Kolumni: Edelleen unessa? 11

Klubilaisia kaikki yhdessä 12

Index-palsta: Kun kevät olikin jo ohi 14

Ihmeelliset etuoikeudet ja niiden olinpaikat 16

P-klubin ja TYY:n vaalipaneeli 18

WALPO

Päätoimittajat ja taitto: Iida Hallikainen iianha@utu.fi, Iida Laurila iimalau@utu.fi

Toimituskunta: Roope Kinisjärvi, Petteri Mäkitalo, Roosa Veijola, Paul Hermansson, Petriina Lemettinen, Salla Jantunen, Jaakko Brummer, Julia Autio, Julia Lintunen, Petteri Keränen, Saana Seppälä, Amanda Viitanen, Vilma Hildén, Tiia Ylä-Peräinen, Iiris Yli-Junnila, Juho Pitkänen

Editoijat: Julia Lintunen, Amanda Viitanen

Kuvitus: Juho Pitkänen, Tiia Ylä-Peräinen, Vilma Hildén, Julia Lintunen

Mainoshankinta: Vilma Hildén, Kaneli Seppänen, Eero Oinonen

Levikki: 100 + nettilehti

Julkaisija: Turun Yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry, Rehtorinpellonkatu 4B, 2. Kerros, 20500 Turku

Painopaikka: Painosalama oy, Turku

Pääkirjoitus

Iida Laurila

Ystävät! Se on kesää kohti. Rakeista, auringonpaisteesta ja tenttikirjoista huolimatta. Suurin osa näytti ainakin vielä Vartiovuorenmäellä selvinneen vapusta. Hienoa! Tästä on hyvä jatkaa kohti kevätkeittoa. Väistämättä toinen päätoimittaja tuntee pientä haikeutta. Unelmien fuksivuosi lähestyy nimittäin loppuaan. Mitä kaikkea vuosi on tuonut mukanaan: klubilaisia, Walpon, juhlia ja muutaman opintopisteen.

Walpokin valmistautuu siirtymään kesälaitumille. Kuitenkin vain sen verran, että olisi valmis palaamaan entistä eheämpänä takaisin. Toimituskunta on ansiokkaasti mennyt sinne minne muut eivät ole menneet, taivuttanut äidinkieltämämme kuvaamaan ilmiöitä ja tarinoita, jotka ansaitsevat tulla luetuksi. Joten kiitos Walpon toimituskunta. Bra jobbat.

Vappuviikon sumussa ette ehkä huomanneet, että maailmalla juhlittiin lehdistönvapauden päivää. Päivän juhlallisuuksia Suomessa varjosti Suomen kärkipaikan tipahtaminen sananvapaudessa Norjan ja Ruotsin taakse. Kun Yle Uutiset jakoi oman uutisensa Toimittajat ilman rajoja -tiedotteesta, oli pientä hilpeyttä havaittavissa. ”Onnittelut Norjaan.” voikin olla eräs passiivisagressiivisimmista lausahduksista tänä vuonna. Suomi piti sananvapauden kärkimaan asemaa vuodesta 2009 asti. Kolmas sija ei ole mikään pohjanoteeraus, mutta se on ensimmäinen seuraus Yle-gatesta. Menetimmekö jotain, mitä olimme pitäneet itsestäänselvyytenä?

Huipputoimittajien irtisanoutuminen painostuksen vuoksi pitäisi soittaa hälytyskelloja. Onneksi pääsemme eri formaattien kautta nauttimaan huippujournalismista edelleen. Meidän politiikan tutkimuksen opiskelijoiden on syytä pysyä tarkkaavaisina ja kriittisinä. Perinteisen median ja politiikan on pitänyt sopeutua uuteen maailmaan, siihen maailmaan mihin olemme syntyneet. Maailma, joka on avautunut maantieteellisesti Euroopan unionin kautta, mutta myös sähköisesti internetin ja sosiaalisen median mukana. Yle-gatessa oli kaikuja menneestä maailmasta, jonka rajat eivät päde enää. Nämä rajat tarvitsevat määrittelijöitä ja kuvailijoita. Asiantuntijuudellemme on tilausta enemmän kuin koskaan.

Ilman painostusta tai ei, pitelet käsissäsi Walpon toista julkaisua vuodelta 2017, jonka sisällössä näkyy toimituskunnan oiva uutisvainu. Palataan vielä hetkeksi kunnallisvaalien tunnelmiin ja erityisesti Turun tapahtumiin. Kuka voitti ja mitä tapahtui vaalivalvojaisten jatkoilla? Toimittajamme teki myös katsastuksen klubilaisten vapaa-aikaan ja vapaaehtoistöihin. Pysyvämmäksi elementiksi pyrkivä Indexpalsta saa jatkoa ja taas kerran väännetään vähän feminismistä. Raekuurotonta kesää ja kauniita rusketusrajoja toivottaa toinen Iidoista.

Iida Laurila

Puheenjohtajan päiväkäsky

Tätä kirjoittaessani P-klubin uusi toimisto on kokenut ensimmäisen vappunsa. Samalla oma vuosikurssini pääsi ensimmäistä kertaa näkemään sen toimistovapun, jota monesti on tämän parin vuoden aikana hehkutettu. Vaikka viime vuoden vappu olikin hieno ja ikimuistoinen, on myönnettävä, että vappu toimistolla oli jotain vielä parempaa.

Kevät on ohi hujauksessa. On hoidettu monenlaisia asioita, kokoustettu joka viikko ja pyritty pitämään jäsenistö tyytyväisenä. On haluttu katsoa asioita uusista näkökulmista, mutta kuitenkin kunnioittaa P-klubin perinteitä. Jatkuvuus ja perinteet ovat aina voimavara, vaikka ”koska näin on aina tehty” -perustelu ei aina tarpeeksi vastausta annakaan. Viime vuotta perinteisempi vappu on nyt takana, ja haluan ainakin uskoa, että tämä vappu vastasi vanhan toimiston legendaarisia vappuja. Yläkerran naapureiden valituksia stressattiin etukäteen, mutta niiltäkin ilmeisesti vältyttiin. Voin siis varovaisesti luvata, että olemme siirtyneet taas askeleen lähemmäksi toimistoa, jossa saa vapaasti viettää aikaansa milloin vain.

Nyt on kuitenkin aika siirtää katse kohti kesää ja sen jälkeistä syksyä. Toivon erityisesti, että klubin kevät on antanut jokaiselle jäsenelle jotain iloitsemisen aihetta. Syksy tulee pitkälti olemaan perinteikäs P-klubin syksy. Täysi tapahtumakalenteri takaa sen, että jokainen jäsen löytää itselleen sopivaa toimintaa. Mukaan mahtuu myös uusia yhteistyötapahtumia, joissa voimme kaikki harrastaa verkostoitumista myös P-klubin ulkopuolella.

P-klubilla on tänä vuonna myös kunnia järjestää Politiikan opiskelijoiden päivät. Tähän tarvitsemme jäsenistön panosta. Osallistukaa aktiivisesti toimikuntaan ja jakakaa ideoita ja ajatuksia. Yhteisöllisyys on yksi hienoimpia asioita P-klubissa, ja nyt meillä kaikilla on mahdollisuus toteuttaa upea tapahtuma yhdessä.

Rakkaat jäsenet, viettäkää rentouttava kesä. Syksyn alussa saamme taas toivottaa tervetulleeksi uuden klubikerran, joten onkin syytä ladata akkuja uusiin tapahtumiin, uusiin toimistojatkoihin, opintojen edistämiseen ja etenkin uusia edarivaaleja varten!

Puheenjohtajanne,
Sara Seppälä

Klubilainen: "Vapaaehtoisena koen tekeväni mielekästä työtä omien voimavarojeni rajoissa."

Moni tekee vapaaehtoistöitä elämänsä aikana. Millaisia vapaaehtoistöitä on mahdollista tehdä? Kuinka vapaaehtoistöitä pääsee tekemään? Mistä työmahdollisuuksista saa tietää lisää? Toimittajamme haastatteli aiheesta vapaaehtoistöitä tekeviä P-klubilaisia.

Teksti: Petriina Lemettinen

1. Mitä vapaaehtoistyötä teet?
2. Miten pääsit vapaaehtoistoimintaan mukaan ja mistä sait tietää työstä?
3. Mikä työssäsi on positiivista, entä onko siinä haasteita?
4. Mikä on tärkein juttu, minkä olet oppinut vapaaehtoistyösi parissa?
5. Mitä vinkkejä antaisit vapaaehtoistyöhön haluaville?

Vilma Kivioja, 2. vuosikurssi

1. Olen vapaaehtoistöissä **Turun Tyttöjen Talolla**. Tyttöjen Talo on maksuton vapaa-ajan tila 12-28 -vuotiaille tytöille, nuorille naisille ja sellaiseksi itsensä kokeville. Toimintamme on sukupuoli- ja kulttuurisensitiivistä. Keskeisiä toimintamuotoja ovat erilaiset ryhmät, kuten nuoret äidit –ryhmä, sekä avoin toiminta, joka koostuu oleskelusta ja puuhailusta yksin tai yhdessä.

2. Olin pitkään miettinyt, että haluaisin tehdä vapaaehtoistyötä nuorten parissa. Tyttöjen Talo sijaitsee entisen asuntoni vieressä ja kerran sen ohi kävellessäni päätin mennä tutustumaan heidän nettisivuihinsa. Sivut herättivät mielenkiintoni ja päädyin lähettämään Tyttöjen Talon vapaaehtoisvastaavalle sähköpostia. Minut kutsuttiin haastatteluun, jota seurasi vielä viikonlopun mittainen koulutus. Nykyään teen vapaaehtoistyötä noin kerran kahdessa viikossa kuusi tuntia kerrallaan.

3. Turun tyttöjen talolla on erittäin lämminhenkinen ilmapiiri ja nuorten kanssa puuhailu antaa positiivista energiaa. On mahtavaa nähdä luottamussuhteiden syntyvän pikkuhiljaa. Lisäksi pidän Tyttöjen talon arvoista, jotka kunnioittavat tyttöjen ja naisten moninaisuutta. Kaikki ovat tervetulleita omana itsenään.Vapaaehtoisena koen tekeväni mielekästä työtä omien voimavarojeni rajoissa. Koska kävijät voivat olla hyvin erilaisista taustoista ja heillä voi olla ongelmallisia elämäntilanteita, ei haasteilta voi aina välttyä. Suuri tuki ovat kuitenkin muut työntekijät, joiden kanssa käymme iltaisin päivän tapahtumat läpi, jotta kenenkään ei tarvitsisi yksin jäädä murehtimaan vaikeita asioita.

4. Olen oppinut vapaaehtoistöissä uutta muun muassa muista kulttuureista, vuorovaiku-

Iiris Yli-Junnila, 1. vuosikurssi

1. Olen ollut muun muassa **lipaskerääjänä**, tehnyt manikyyrejä **kirkon tapahtumissa** sekä ollut muutamana jouluna **operaatio ruokakassin** työttömien joulujuhlaruokailussa tarjoilijana ja narikassa. Teen milloin mitäkin, silloin kun on aikaa.

2. Äitini on mukana kirkon toiminnassa, joten hänen kauttaan olen lähtenyt vapaaehtoistyöhön. Lipaskeräystä olen tehnyt lukion ja punaisen ristin kautta.

3. Vapaaehtoistyössä saa välillä kuulla ilkeitä kommentteja ja huutelua. Tietenkin harmittaa kuulla sellaista, mutta kivat tsemppaavat kommentit saavat ne unohtumaan ja silloin muistaa miksi tekee vapaaehtoistyötä.

4. Olen oppinut arvostamaan enemmän vapaaehtoistyöntekijöitä ja ymmärtänyt miten tärkeää heidän työnsä on. Ei sitä joka päivä tule ajateltua, miten merkittävää vapaaehtoistyöntekijöiden panos on.

5. Ei ole parempaa fiilistä kuin maailmanparantaja-fiilis vapaaehtoistyön jälkeen! Va-

Kuva ©Emmi Kiesvaara

Heidi Wirkkala, 3. vuosikurssi

1. Olen **Shift Business Festival** -tapahtumassa puhujien hostien tiiminvetäjä. Minun vastuualueeseni kuuluvat puhujat, kun taas sijoittajat ovat toisen tiiminvetäjän vastuulla. Huolehdimme siis siitä, että puhujien ja sijoittajien aikataulut ovat kunnossa ja siitä, että heillä on ylipäätään kaikki hyvin.

2. Näin ensin Juha Laurilan P-klubin työportaaliin laittaman mainoksen, jossa Shiftiin haettiin tiiminvetäjiä. Sen jälkeen tapasin Juhan vielä Shiftin pisteellä Contact & Career -messuilla, jonka jälkeen laitoin hakemuksen netissä.

3. Lähdin Shiftiin ajatuksella, että se on jotain erilaista, omalta mukavuusalueelta poistumista, ja sitä se on ainakin toistaiseksi tosiaan ollut. Olen tavannut paljon uusia mahtavia ihmisiä, täysin eri aloilta ja eri maista. Itse tapahtumahan on vasta 31.5.-1.6., joten toistaiseksi työ on ollut vasta lähinnä suunnittelua. Työssä on ollut myös sopivasti haasteita.

4. Vaikea sanoa, mikä on tärkein, olen oppinut paljon erilaisia asioita jo nyt, ja varmasti tulen vielä oppimaan paljon.

5. Vapaaehtoistöitä löytää varmasti niitä halutessaan, ja usein oman aktiivisuutensakin saa päättää itse työssä. Vapaaehtoistyölle voi siis antaa ajastaan juuri niin paljon kuin itse haluaa. Tärkeää kuitenkin on tehdä se, mitä on luvannutkin tehdä.

Vapaaehtoistyö?

Vapaaehtoistyö on työtä, jota tehdään lahjana toisille. Vapaaehtoistyöstä ei yleensä makseta palkkaa, vaan tärkeämpänä pidetään esimerkiksi toisten auttamista tai hyvän asian edistämistä.
MLL.fi

Missä?

Esimerkiksi SPR, Unicef, Amnesty, Animalia, WWF, mutta myös ainejärjestötoiminta

LATAA PIVO PUHELIMEESI

MAKSA KÄTEVÄSTI KAVERILLE

pivolompakko.fi

pivo

Fashion Statement on politiikkaa muotiluomuksiin puettuna

Hämärtääkö muoti politiikan raja-aitoja? Ainakin se madaltaa sitä aitaa, joka on pystytetty tavallisten kansalaisten ja politiikan välille. Muoti auttaa ihmistä kohtaamaan ja ilmentämään asioita, joita tämä ei muutoin uskaltaisi ääneen sanoa. Se luo eräänlaisen kosketuspinnan siihen termien ja teorian täyttämään politiikan maailmaan, jonka ymmärtäminen saattaa tuntua politiikkaan tarkemmin perehtymättömästä henkilöstä vaikealta.

2010-luvun maailmassa, joka täyttyy some-kuvista, statuksista, tykkäyksistä, ilmoituksista ja kommenteista, luo muoti aivan erilaisen kaikunsa tuohon valkoiseen kohinaan. Muodissa politiikan voi nähdä lukematta, kuulematta tai tuntematta. Pelkkä burkhan käyttö saattaa aikaansaada hiljaisuuden raivon, jossa kaikki tapahtuu ääneti, digitaalisesti. Raitiovaunussa vieressä istuva saattaa näpytellä raivoissaan tekstiä siitä, kuinka burkhan käyttö häpäisee naisen vartaloa ja kauneutta. Seuraavassa hetkessä hän hymähtää kommentille. ”Burkha symboloi jokaisen yksilön valinnan vapautta, senkin sovinisti!”

Feminismi ja naisten oikeudet kaikuivat *Hillary Clintonin* vaalikampanjassa. Vaikka muotiteollisuus tukikin ideaa Yhdysvaltojen ensimmäisestä naispresidentistä, se asetti samalla presidenttiehdokkaan stereotyyppisten rajojen sisälle, jossa huomio keskittyi toisinaan jopa enemmän hänen vaatteisiinsa kuin varsinaiseen politiikkaan. Joku saattaisi sanoa, ettei muodilla ollut tässä tilanteessa mitään tekemistä politiikan kanssa. Miksi vaatteisiin keskittymisen oikeastaan pitäisi olla politiikkaa pois sulkeva tekijä? Liitämme vaatteisiin päivittäin mielleyhtymiä, jotka saattavat sanattomasti viestiä meille tasa-arvosta, vapaudesta tai herättää inhoa. Miehen näkeminen meikattuna naisellisissa vaatteissa saattaa aiheuttaa toisessa epämiellyttäviä tuntemuksia siitä, ettei tämä tunne miehistä arvoaan. Mies voi kuitenkin perustella pukeutumistaan sillä, että hänellä on oikeus valita olla sellainen kuin haluaa.

Syksy 2015. *Walter van Beirendonck* esittelee Pariisin muotiviikoilla mallistonsa. Catwalkilla kävelevien mallien paitoihin on kirjailtu ”Stop Terrorising Our World”. Beriendonck tekee Fashion Statementin. Tarkemmin sanottuna hän tekee poliittisen kannanoton muodin avulla. Kun Yhdysvallat ja Pohjois-Korea käyttävät ydinaseita pelotteena, ne hylkäävät muodin uudet kaavat ja kaivavat uudelleen esiin kylmän sodan aikaiset kaavat vanhoista leviksistä, pidemmistä neuvostohameista ja haute coturesta. Syntyy vintagea. Muoti katoaa, mutta tyyli on ikuinen.

OPISKELIJA-YSTÄVÄLLINEN
BAR
BRISTOL
HÄMEENKATU 16, TURKU
www.quizon.net

Huippu-jalkapallon,
HYVÄN musiikin
ja SUURTEN pihvien asialla!
Pikku-Torre
Testaa tietosi tietokilpailuissamme ja rentoudu klubi-illoissamme viikonloppuisin. Katso koko ohjelmatarjontamme verkkosivuiltamme:
www.pikkutorre.fi
YLIOPISTONKATU 30, TURKU

KUNNALLISVAALIT 2017 - Maaliviiva ylitetty

Walpon toimittaja jalkautui vaali-iltana valvojaisista jatkoille saapuvien iloisten juhlijoiden joukkoon. Suuntana oli SUFO, eli kenties jo itsessään jonkinlainen kokemus – sunnuntaiyö Fortessa. Ajatuksena oli kysellä tuoreita ajatuksia vaaleista, ja kenties ottaa muutama huurteinen

Teksti: Juho Pitkänen

Palataanpa asiaan vielä kerran. Kunnallisvaalit 2017 tulivat huhtikuun yhdeksäs päivä päätökseensä, kun viimeinenkin ääni saatiin laskettua. Näin klubilaisittain vaalit olivat menestyksekkäät, istuuhan seuraavat vuodet Turunkin valtuustossa vähän laskutavasta riippuen kolme tai neljä Sinisten lehvien edustajaa. Lisäksi varavaltuutettu löytyy myös. Muuallakin Suomessa P-klubilaisia menestyi. Näin kävi esimerkiksi Iitin pienessä maalaiskunnassa. Valtakunnallisesti vaaleista suurimpana puolueena selvisi kokoomus, jonka kannatus oli äänistä lopulta 20,7% Suurimpia voittajia olivat kuitenkin vihreät, jotka nousivat kaikista eniten -suurien puolueiden ja perussuomalaisten jäädessä miinukselle. Alettiinkin puhua ”vihreästä vallankumouksesta” tai ironisestikin ”vihreästä jytkystä”. (Tulokset: Ylen tulospalvelu)

Ympäri Suomea keräännyttiin jännittämään tuloksia erilaisiin vaalinvalvojaisiin, niin epävirallisiin kuin virallisempiinkin. Sipsikalja -linja ei tietenkään ole sen huonompi kuin tv-kamerat ja kuohuviinilasi. Itse valitsinkin ensimmäisen. Mutta mitä olisi vaalinvalvojaiset ilman jatkoja? Tai ylipäätään mitkään juhlat? Niinpä päädyin suuntaamaan klubilaisessa seurassa kohti sunnuntaiyötä, ja enemmän tai vähemmän legendaarista SUFOA, eli sunnuntaifortea. Forte on siitä tärkeä osa turkulaisten yökerhojen ekosysteemiä, että se tarjoaa janoisille viihdykettä myös sunnuntaista tiistaihin.

Fortessa astuimme iloisten juhlijoiden sekaan. Pari ilmapalloa poukkoili kattorakenteissa. Ihmisillä vaikutti olevan syytä juhlaan, vaikka oma henkilökohtainen kampanja olisikin päättynyt odotettua huonommin. Ja hyvä niin. Oli hyvä nähdä iloisia poliitikonalkuja ja puolueaktiiveja pistämässä parastaan tanssilattialla, ihan puoluerajojen ylikin. Kun Antti Tuisku soi, siinä ei linjaeroja jäädä miettimään.

Juhlaväen seasta toimittaja löysi käsiinsä useammankin klubilaisen, niin ehdokkaita kuin kampanjaväkeä, jotka olivatkin valmiita jakamaan näkemyksiään tuoreeltaan tulosten jälkeen. Niissä erottui ilo, energia, innokas tulevaisuuden odotus, sekä reilu kilpailuhenki. Väki tuntui muutenkin helpottuneelta kilpailun ja rypistyksen jälkeen.

Niin kokoomuksen, vasemmistoliiton kuin vihreidenkin ehdokkaat olivat hyvin kiitollisia, sekä samaan aikaan tyytyväisiä tuloksiin.

Kokoomuksen ehdokas

Mitkä tunnelmat?
Ihan mahtavaa. Ihan häkeltynyt, ja sanaton olo. Odotin, että kyllä varmaan kova kampanja tuo tulosta, mutta että en arvannut, että ihan näin hyvin menisi.

Kokoomus on nyt Turun suurin puolue, mitä ajatuksia?
Täytyy olla tyytyväinen. Onneksi jatketaan suurimpana. Kilpailu oli kovaa, ehkä tiukempaa kuin koskaan ennen.

Minkälaiset bileet tiedossa?
Nyt juhlitaan aamuun asti, ja huomenna lähtee lento Lontooseen. Viikko ansaittua lomaa luvassa.

Onko Sinisillä lehvillä edelleen valta Suomessa ja Turussa?
Todellakin!

Vihreiden ehdokas

Vihreät pärjäsivät hyvin vaaleissa, miltä tuntuu?
Varsinais-Suomi on nyt ihan mielettömän vihreä. Kun katsoi livenä miten tilanne kehittyi koko ajan eri kunnissa, niin tilanne oli aivan mieletön.

Miten klubilaisten edustus näkyy?
Tämä on aivan mieletön juttu. Olen todella onnellinen siitä, että pääsee vaikuttamaan varavaltuutettuna. Pääsee vaikuttamaan politiikkaan, ja se on ihan mieletön juttu. Olen niin onnellinen siitä, että vihreiden ehdokkaat ja ylipäätään klubi ovat nyt näkyvissä. Sinisillä lehvillä on valta Suomessa, ja paljon onnea kaikille ehdokkaille. Olen ylpeä vaalituloksesta.

Millaiset bileet tänään irtoaa?
Kyllä tässä on hyvät bileet tiedossa. Tällä hetkellä pelkästään Coca-Colaa, mutta katsotaan miten ilta etenee.

Vasemmistoliiton ehdokas

Turussa kokoomus ja vihreät suurimmat?
Sinänsä odotettu tulos, että vihreät eivät ohittaneet kokoomusta suurimpana puolueena, joka kuitenkin menetti paljon paikkoja. Tulos oli mitä odotettiinkin.

Vasemmisto neljänneksi suurin?
Todella mahtavaa. On ollut mukava juhlia vaalivoittoa tänään. Vasemmisto voitti kolme paikkaa, vihreät voitti neljä. Valtakunnallisestikin nämä kaksi ylipäänsä voittivat näissä vaaleissa. Turussa on erityisen helppo juhlia, koska voitto oli suuri. Valtakunnallinen trendikin tuntuu hyvältä.

Onko sinisillä lehvillä valta Suomessa?
En ole vielä ehtinyt tutustua kaikkiin nimiin ja lukuihin. Ainakin laajennettuna TYY-taustaisia oli paljon, ja veikkaisin, että sieltä joukosta löytyy niin nykyisiä kuin entisiäkin klubilaisia.

Et kuitenkaan päässyt läpi. Tuliko tämä suurena yllätyksenä?
Ei sinänsä, sillä tärkeä pohjatyö jäi lopulta vähäiseksi kiireiden takia. Arvioin kuitenkin itseäni niin, että 50-100 ääntä olisi odotettava tulos, ja lopputulos osui kohdalleen. Kyllä valtiotieteilijä osaa hommansa.

Millaiset bileet tänään tulee?
Tänään bileet ovat varmasti samanlaiset kuin monesti P-klubissa ja muissa ainejärjestöissä, eli biletetään ja tanssitaan paljon, ja puhutaan ihan v*tusti politiikkaa.

Iida Laurila, Walpon päätoimittaja

Vihreät menestyivät hyvin?
Siis todella ennennäkemätön vaalivoitto Turussa. Sain onnekseni olla osallisena vihreiden vaalivalvojaisissa ja näillä jatkoilla. Tunnelma on huipussaan: ihmisillä on ilmapalloja ja he hymyilevät ja halailevat toisiaan, oli sitten kokoomuksesta, vihreistä tai vasemmistosta. Täällä on hyvä meininki.

Täällä on tosiaan nähty yksi ilmapallo.
Kaksi.

Millaiset bileet tiedossa?
Tänään otetaan!

Konsta Saarinen, AKN:n toimija

Olitte mukana kokoomuslaisen ehdokkaan kampanjassa. Oma puolue pärjäsi hyvin?
Vaikka menetettiin prosenttiyksiköittäin paikkoja, niin onhan tämä kuitenkin voittoa. Ja pidettiin asemamme suurimpana puolueena.

Oma ehdokas ei päässyt läpi, mutta onko kyseessä nimenomaan puoluevaali?
Ensisijaisesti totta kai harmittaa, ettei oma ehdokas päässyt läpi, koska oli muuten niin hyvä kampanja. Mutta ei vaan riittänyt. Ensimmäinen kerta on aina vaikea, ja suoritus oli kuitenkin hyvä. Paljon hyviä nuoria ehdokkaita pääsi läpi, ja puolueen pärjääminen on tietenkin pääasia loppujen lopuksi.

Millaiset bileet tiedossa?
Veikkaan, että tänään ollaan ainakin kokoomuksessa kohtuullisen iloisia.

Loppuillasta toimittaja havahtui tanssilattialta - ja kyllä, meininki oli katossa. Juhliminen ei katso puoluerajoja, ja kyllä Suomessakin osataan olla toisten puolesta onnellisia. Vielä muutama olut, ja kohti kotia. Seuraava aamu ei välttämättä ole maailman raikkain, mutta onneksi ehdokkaiden ja muiden juhlijoiden puolesta tositoimet alkavat vasta myöhemmin.

Edelleen unessa?

”Kaikki me olemme enemmän tai vähemmän mielisairaita. Joka ikinen meistä on enemmän tai vähemmän unessa. - - Me olemme todella unessa, ajatustottumusten unessa”

Katsoin Ylen Elävästä arkistosta *Hilkka Pietilän* toimittaman *Yrjö Kallisen Elämmekö unessa?* -haastattelun ja vaikutuin. Suomen historian kävelevä paradoksi, vuonna 1918 neljä kertaa kuolemaan tuomittu, pasifistinen puolustusministeri, kouluttamaton opetusneuvos Yrjö Kallinen (1886-1976) lausui edellä mainitut sanat tuossa pitkänäperjantaina 1971 televisioidussa haastattelussa. Kallisen ajatukset ovat vaikuttaneet voimakkaasti muun muassa vihreän liikkeen ideologiaan, mutta hän on nykypäivänä harmittavan vähän tunnettu, unohdettu nero. Kallinen oli pasifismin ja osuustoiminnan puolesta puhuja, joka ajautui politiikkaan Suomen puolustusministeriksi sotien jälkeen. Ennen kaikkea Kallinen oli toisinajattelija, jonka vuosikymmeniä sitten lausumat ajatukset ovat hämmästyttävän, jopa pelottavan ajankohtaisia edelleenkin. Oikeastaan voisi väittää, että ne sopivat nykypäivään paremmin kuin vuoteen 1971. Lainaus samaisesta haastattelusta vuodelta 1971:

” Meillä on kilpailu siitä, kuka omistaa enemmän. Se palvelee meidän turvallisuuden tarvettamme. Meillä on tämmöinen tunne, tämä on se unitila - - Me luulemme turvaavamme itsemme sillä tavalla, että meillä on omaisuutta, ja se muodostuu statussymboliksi. Minun arvoni riippuu siitä, kuinka paljon minulla on ja minun pitää vielä näyttää, että minulla on!”

Kallinen tunsi itämaiset uskonnot ja mystiikan, joista hän ammensi paljon maailmankatsomukseensa. Sieltä hän myös lainasi unen käsitteen, jota hän käytti paljon puheissaan ja josta myös alussa mainittu ”Elämmekö unessa?” -haastattelu on saanut nimensä. Ja mitä enemmän Kallista lukee, sitä vakuuttuneempi on siitä, että elämme todellakin siinä ajatustottumusten unessa, josta hän puhuu. Unella Kallinen tarkoittaa kaikkea, joka vieraannuttaa ihmistä siitä, mitä hän todella tarvitsee ollakseen onnellinen:

”Niin kauan kuin me valhearvoja kumarramme, kun me pyrimme saamaan enemmän kuin toisella on, palvomme kerskakulttuuria: vaatetusta, asuntoa, rikkautta, pankkikirjoja, titteleitä, kaikkea tuota, silloin me vain lisäämme kurjuutta kurjuuden päälle, muutamme elämän helvetiksi, sen takia minä tähdentämällä tähdennän totuudellisuuden arvoa. Se on arvojen arvo”

Uni on Kallisen mukaan perimäämme kirjoitettu, sukupolvelta toiselle siirretty, suggestiota suggestion päälle. Ympäri läntistä maailmaa nähtävä populismi, nationalismi, muukalaisviha ovat kaikki joukkosuggestion tuottamaa. Tuo suggestio vieraannuttaa meitä siitä, mikä on oikeasti tärkeää ja totuudellista, joka on toinen Kallisen usein käyttämä termi. Unitila aiheuttaa sotaa, nälänhätää ja kärsimystä. Kallinen kuitenkin on optimisti:

”Ihmisessä on mahdollisuus, aivan luonnollinen mahdollisuus, joka on ikään kuin varautuneena ihmisessä. Kun se vain herätetään, niin ihminen pystyy myös suunnitelmalliseen, järjelliseen, humaaniin yhteistoimintaan yhteiseksi hyväksi”.

Jos ihmiskunta heräisi unestaan, joka aiheuttaa vallanhimoa ja sotia, maailmassa olisi rauha. Kallisen ajatukset tuntuvat naiiveilta, mutta ehkäpä se johtuu vain siitä, että olemme unessa. Ajattelemme, että nykyinen maailmanjärjestys on pysyvä, vaikka sekään ei ole syntynyt kuin joitain sukupolvia sitten. Miksei rauhanaate voisi lopulta voittaa? Meidän alallamme maailmanrauhan toivominen tietenkin leimataan lapselliseksi haaveiluksi. Mutta toisaalta, syntyykö muutosta ilman haaveilua? Olisiko aika herätä?

Turku’s only English pub is also Turku’s student pub!

10% discount on ALL products
ALL THE TIME!

STUDENT NIGHT every WEDNESDAY
Karhu 0.5 l – 3.60€, Lonkero – 4.50€, Salmari – 2.70€

The entire pub can also be booked for quizzes, discos & parties free-of-charge!

Puutori, 20100 Turku www.waterloo.fi

Klubilaisia kaikki yhdessä

Teksti ja kuvat: Julia Lintunen

Alumnit ja opiskelijat pääsivät maaliskuussa jälleen yhteisten sitsipöytien ääreen.

Maaliskuisena lauantaina hetkeä vaille kello kahdeksantoista Kirkkotiellä käy kuhina. Viime tipassa saapuneet jonottavat naulakoille, klubilaiset hakeutuvat ystäviensä seuraan ja iloinen puheensorina täyttää eteisaulan. Tavallisiin P-klubin sitseihin erona nyt on vain se, että puolet porukasta on minunkaltaiselleni pienelle fuksille tuntematonta. Nyt ollaankin tultu kerran vuodessa järjestettäville alumnisitseille, joilla jo valmistuneet p-klubilaiset pääsevät taas harjoittamaan sitsikulttuuria meidän nykyisten opiskelijoiden kanssa. Päivän virallinen osuus puheineen ja Ylähuoneen kokouksineen on jo takanapäin, joten myös alumnit uskaltavat tässä vaiheessa ottaa rennommin.

Jos kaikki alumnit ovatkin minulle alkuun tuntemattomia, niin sitsien aikana tilanne onneksi muuttuu. Kun jokainen pääsee vuorollaan esittelemään itsensä, huomaan tunnistavani joukosta paljon tuttuja nimiä: P-klubin nettisivuilla, vanhoissa Walpoissa ja vanhempien klubilaisten tarinoissa bongaamani nimet saavat nyt kasvot. Lisäksi ilmi käy se, että keskiverto klubialumni tuntuu työskentelevän jonkinnäköisenä asiantuntijana. Esittelyn lisäksi jokainen pääsee kertomaan yhden katumuksenaiheen opiskeluajoiltaan. Noita tarinoita lienee parempi olla avaamatta tässä tekstissä sen enempää, mutta sanottakoon, että moneen tarinaan liittyy hieman liikaa alkoholia ja p-klubilainen ystäväkaarti.

Juuri P-klubin yhteishenki on se asia, jota moni kehuu puheissaan, joko suoraan tai rivien väleistä. Konferenssin aikana haastattelen entistä p-klubilaista **Julia Koskista**, joka on siirtynyt maisterivaiheeseen Helsingin yliopistoon. - Siellä on niin paljon kolkompaa eikä sellasta yhteisöllisyyttä kuin täällä on, ja sitä mä aina kaipaan, hän huokaa.

Pystyn hyvin samaistumaan kaimani tunteeseen: viime vuonna ehdin itsekin tutustua lukuisiin klubilaisiin vain menemällä tapahtumiin, vaikka opiskelinkin toista alaa. Pienessä ainejärjestössä tunnelma on lämmin ja vastaanottavainen, ja kynnys puolitutuille jutteluun on matala. Sitsien jatkojen alkaessa alumnia ei erota opiskelijasta. Nyt ollaan sitsilaulun sanoin ”klubilaisia kaikki yhdessä”: tanssilattia täyttyy kaveriporukoista, jotka fiilistelevät samoja Ultra Bran bi-

Yliopistovalmennus OY on Politiikan tutkimuksen klubi ry:n omistama valmennuskurssiyritys, joka tarjoaa arvokasta työkokemusta kaikille p-klubilaisille.

Rekrytoimme uusia toimihenkilöitä aina syksyisin ja keväisin. Tiedotamme rekrytointiprosessista mm. Facebookissa ja P-klubin sähköpostilistalla

Lisätietoa yrityksestä löytyy osoitteesta www.yliopistovalmennus.fi. Muistathan seurata meitä myös Instagramissa!

Kun kevät olikin jo ohi

Edelliseen Walpoon kirjoittaessani suunnittelin jo, kuinka hyvissä ajoin valmistautuisin seuraavaan numeroon. Myönnän, että toisin kuitenkin kävi. Deadlinet pamahtivat eteen, vappua suunniteltiin ja yhtäkkiä olikin huhtikuun puoliväli, eikä vappuunkaan enää montaa päivää. Kuulostaa varmaan tutulta?

Mihin ne viikot sitten ovat hävinneet? Indexin menneistä tapahtumista esille on nostettava vuosi toisensa jälkeen varsinaista menestystä niittänyt Lähiökierros. Tänäkin vuonna tapahtuma täyttyi ilmoittautuneista ensimmäisellä minuutilla, ja kahdeksankymmentä nopeinta indexläistä pääsi etsimään sisäistä lähiöbaarikärpästään aina Räntämäestä Littoisiin. Jatkoina toimineiden Karusellibileiden ja siellä hurmanneen Pikku G:n jälkeen suurin osa Indexin hallituksesta selviytyi kevätkokoukseenkin asti. Näiden ohella kevään aikana on myös nautittu aamupalaa Index Breakfast Clubissa ja risteilty Itämerellä, vaikka osallistujamäärä varsinkin jälkimmäisessä ei kohonnut aivan Lähiökierroksen lukemiin. Liekö lähestyvä vappu verottanut…

Kiikareiden linssit ovatkin olleet pitkään tulevan vapun täyttämät. Moni on varoittanut siitä, miten nopeasti vappu todella tulee, mutta silti huhtikuun lopun läheneminen on ollut jonkin asteinen yllätys.

Indexin vappu alkoi perinteisesti Den Glider Index -pöytälätkäturnauksella. Trivial Perseistä selviydyttyä suunnaksi saattoi ottaa SYY-Turun ja Indexin akateemiset pussikaljat Publicumin pihapiirissa. Klubilaisten seilatessa risteilyllä, vietettiin Indexissä Temptation Island -teemaisia päiväsitsejä. Ennen sunnuntain perinteisiä vapputansseja ehdittiin myös viettää aikaa hieman hyvinvointiakin edistävissä tapahtumissa: perjantain Brunchen kommer tarjosi palauttavaa brunchia vapun lomassa ja lauantaina ensimmäistä kertaa järjestettävissä Vappuolympialaisissa pääsi testaamaan todellisen kevätkunnon urheiluhenkisillä rasteilla.

Kun kalenterissa kuukausi vaihtuu toukokuuhun, merkinnät kummasti vähenevät. Pari hassua kokousta ja kevät on ohi.

> “Kaikkien jo valmiiksi kesätöihinsä kyllästyneiden opiskelijoiden onneksi Suomen kesä on lyhyt ja pian on syksy.”

Kaikkien jo valmiiksi kesätöihinsä kyllästyneiden opiskelijoiden onneksi Suomen kesä on lyhyt ja pian on syksy. Kevään vappukiireiden ohella Indexissäkin on jo siirretty katseet tulevaan. Hyvässä vauhdissa ovat muun muassa sivuainemessujen järjestäminen sekä muiden syksyn vakio tapahtumien, kuten fuksisitsien suunnittelu. Näiden lisäksi Index on ollut mukana suunnittelemassa uusille fukseille järjestettävää johdantoviikkoa, josta halutaan tehdä interaktiivisempi ja siten tehokkaampi kuin esimerkiksi edellisen syksyn hyvin pitkälti luentomuotoinen johdanto.
Ennen syksyn uusia käänteitä on kuitenkin ansaitusti aika nauttia keväästä ja huokaista helpotuksesta opintopisteiden pudotessa Nettiopsuun!

Tiia Ylä-Peräinen
P-kluvin Index-vastaava,
Indexin ekskursio- ja juhlavastaava

Ihmeelliset etuoikeudet ja niiden olinpaikat

Teksti: Petteri Keränen **Kuva:** Juho Pitkänen

Kanssafuksini Konsta Saarinen vieraskynäili vuoden ensimmäisessä Walpossa vastineen allekirjoittaneen sekä päätoimittaja Laurilan tekstiin "Mitä ne nyt vielä haluaa?" No, monia asioita, mutta käydään nyt kuitenkin läpi joitain Konstan esittämiä väitteitä.

Viime vuosina todella on ollut aistittavissa jonkinlaista feministisen ajattelun läpilyöntiä. Henkilökohtaisesti olen pitänyt sitä illuusiona. Suomalainen järjestökenttä on täynnä toimijoita jotka ovat jo pitkään toimineet käytännön tasolla feministisellä arvopohjalla. Suomen ylioppilaskuntien liitto tunnustautui feministiseksi viimeisessä liittokokouksessaan. Entä sitten? Yhdenvertaisuus ja tasa-arvo ovat olleet SYLin toiminnan keskiössä vuosia, mutta kun se sanallistettiin tuolla pahamaineisella aatteella — feminismi — raivostui puoli internetiä. Tämä sama ilmiö toistuu säännönmukaisesti. Yksittäisille ihmisille seuraukset ovat aivan kohtuuttomia, mutta laajemmin nämä vihakampanjat tekevät järkevän yhteiskunnallisen keskustelun aiheesta mahdottomaksi. Olisiko useampi järjestö, useampi liike, useampi ihminen sanonut ääneen toimivansa feministisesti, jos se ei olisi uhka, vaan mahdollisuus?

Konstan määritelmä feminismistä on periaatteessa toimiva, mutta se jättää huomiotta viimeaikaisen aatteellisen kehityksen. "Feminismi … korostaa sen ajavan kaikkien ihmisten tasa-arvoa." Kyllä, tämä on totta. Sen lisäksi että puhutaan yksilötasolla sekä tasa-arvosta että yhdenvertaisuudesta, täytyy ottaa huomioon myös rakenteet ja hierarkiat. Tässä on se vedenjakaja, jossa ihmiset siirtyvät puhumaan eri asioista. Feministit rakenteista, usein erittelemättä ja määrittelemättä tarkemmin mistä on puhe. Muut jäävät siihen maisemaan jossa ihmiset — tarkalleen ottaen yksilöt — ovat enemmän tai vähemmän tasa-arvoisia. Eva Biaudetin väite siitä ettei miesten asevelvollisuus ole tasa-arvo-ongelma, on monin tavoin ongelmallinen.

Lähes kaikki puolueet ovat kyllä ottaneet kannan ettei miesten asevelvollisuus ole epätasa-arvoista, mutta monet feministit ja feministiset järjestöt taas ovat sitä kritisoineet. Jos Biaudetin väite otetaan niin sanotusti at face value, päädytään tilanteeseen jossa feministiksi tunnustautuva nainen asettuu samaan rintamaan kuin progressiivisuudestaan tunnettu Puolustusvoimain Pääesikunta. Sattumoisin PE on kovin huolissaan kutsuntojen laajentamisesta naisille, ettei vain "hallitsemattomasti lisääntyvä halu suorittaa vapaaehtoinen asepalvelus" johda resurssipulaan. Itse en oikein tavoita miten voi kutsua itseään feministiksi, samalla kun ottaa annettuna niin räikeällä tavalla sukupuolittuneen järjestelmän kuin asevelvollisuuden. Toki siinä mielessä Biaudet on etuoikeutettu, ettei hänellä ole lakiin perustuvaa, passin sukupuolimerkintään sidottua pakkoa suorittaa asevelvollisuutta — tavalla tai toisella.

Facebookin Feministiryhmä on eräänlainen radikaalisti inklusiivinen yhteisö. Ihan kaikille se ei sovi, ja Facebookissa onkin useita muita suomenkielisiä feministisiä ryhmiä, joissa säännöt eivät ole aivan yhtä tiukkoja. Feministiryhmän ns. väistösääntö perustuu tavoitteelle tehdä tilaa ihmisille ja äänille jotka muuten voivat jäädä kuulumattomiin. Vertaa esimerkiksi sukupuolivähemmistöjä joiden osallisuutta rajoittaa yhtäältä valtio ihmisoikeuksia rikkovalla lainsäädännöllä, sekä tietyllä tapaa vihamielinen kulttuuri. Eikö ole siten oikeudenmukaista että rakennetaan tiloja joissa myös näiden ihmisten ääni tehdään kuuluvaksi? Siitä nimittäin on kyse. Yhteiskunta sattuu toimimaan sillä tavoin että marginalisoidut ryhmät ovat, no, marginalisoituja. Väistösääntö on yksi tapa mahdollistaa erinäisille ryhmille tasavertaisempi pelikenttä. Toistaiseksi yhteiskunta jossa sen jäsenten tosiasiallisia mahdollisuuksia osallistua heitä koskevaan keskusteluun ei rajoiteta, on aika kaukana. Ehkä siitä johtuen en olisi aivan ensimmäisenä huolissaan keskimääräisen, enemmistöihin kuuluvan suomalaisen sananvapauden rajoittamisesta jollain nettifoorumilla tai toisella.

"Tässä on se vedenjakaja, jossa ihmiset siirtyvät puhumaan eri asioista."

Etuoikeuksien käsitteen tehtävä ei ole lokeroida ihmisiä, vaan toimia välineenä. Vähemmistöt eivät käy sotaa enemmistöjä vastaan, eivätkä käy feministitkään. Mitä jos etuoikeutetut ihmiset tiedostavaisivat että he todella ovat — rakenteellisesti — toisia paremmassa asemassa? Pitäisikö seksuaalivähemmistöihin kuuluvien silloin kuunnella kun eduskunnassa tämä tai tuo änkyräkonservatiivi valittaa että nyt menee sananvapaus ja uskonnonvapaus ja kaikki, samalla kun puhuu ja äänestää sitä vastaan että ihmisillä olisi yhtäläiset oikeudet? Miten se menikään: "When you're accustomed to privilege, equality feels like oppression." Tarkoituksena ei todella ole syyllistää ihmisiä, vaan mahdollistaa tasa-arvoisen ja jokaiselle yhdenvertaisen yhteiskunnan rakentaminen.

Feministejä, feminismejä sekä feministisiä toimintatapoja on täysin mahdollista kritisoida myös menemättä niin pitkälle että takaisin tulee syytös misogyniasta. Intersektionaalinen feminismi ottaa huomioon myös ne miespuolisia koskevat ongelmat, tekemättä niistä toisarvoisia.

"Tarkoituksena ei todella ole syyllistää ihmisiä, vaan mahdollistaa tasa-arvoisen ja jokaiselle yhdenvertaisen yhteiskunnan rakentaminen."

P-klubin ja TYY:n vaalipaneeli

Teksti ja kuvat: Amanda Viitanen ja Vilma Hildén

P-klubin ja TYY:n yhteistyössä järjestämä kunnallisvaalipaneeli pidettiin Publicumilla maaliskuun 13. päivänä, lähes päivälleen neljä viikkoa ennen varsinaista vaalipäivää 9.4. Paneeliin osallistui yksi ehdokas kymmenestä puolueesta: Antti Grönlund Keskustasta, Elias Laitinen Vasemmistoliitosta, Helen Honkasaari RKP:stä, Janika Takatalo Kokoomuksesta, Jetro Vesti Piraattipuolueesta, Kai Sorto Perussuomalaisista, Mari Säisä Feministipuolueesta, Piia Noronen SDP:stä, Remo Ronkainen Kristillisdemokraateista sekä Riina Lumme Vihreistä. Paneeli toi nuorten ehdokkaiden äänen kuuluviin ja Walpon erityishuomion alla olivat tietysti p-klubilaiset ehdokkaat Grönlund, Laitinen, Takatalo ja Lumme.

”Turku remonttiin.” -Remo Ronkainen

“Tasa-arvoisempi Turku.” -Mari Säisä

Parituntisessa paneelissa keskustelua vetänyt Erkka Railo keskitti kysymyksensä Turun kunnallispolitiikan ajankohtaisimpiin puheenaiheisiin. Puheenaiheet vaihtelivat nopealla tahdilla esimerkiksi kouluruoan eettisyydestä ja toisen asteen koulutuksesta kaupunkirakentamiseen ja äänestysiän laskemiseen. Paneelissa päähuomio olikin tulevaisuuden Turussa, nuorten osallistamisessa politiikkaan, päätöksenteon avoimuudessa, joukkoliikenteessä ja kasvavassa asuntotarpeessa. Keskustelu lipsui ajoittain myös pitkään kiisteltyyn toriparkkiin, vaikka useiden toiveissa oli, että vihdoin tehtyä päätöstä ei enää lähdettäisi puimaan. Joukkoliikennekeskustelussa keskityttiin erityisesti raitioliikenteeseen ja sen mahdollisuuksiin Turussa, aivan kuten eräskin klubilainen ehdokas toivoi Twitterin puolella. Myös sähköbusseista, yhteiskäyttöautoista, kevyen liikenteen väylien lisäämisestä sekä yksityisautoilun rajoittamisesta keskusta-alueella käytiin hyvää keskustelua.

Klubilaisista ehdokkaista Antti Grönlund oli jämäkkä, hyvin perehtynyt asioihin ja eikä sortunut höpöttelyyn, vaan sanoi paljon lyhyessä ajassa. Samanlainen kuva hänestä on tullut muutenkin ahkeran kampanjoinnin aikana, minkä vuoksi heikko menestys vaaleissa oli pieni yllätys. Tämä tosin liittyy varmasti yleisemmin Keskustan epäsuosioon, ja pätevälle ja lupaavalle Grönlundille voi odottaa parempaa menestystä tulevaisuudessa, jos hän vain haluaa yrittää uudelleen. Klubilaiseksi laskemme myös emerituspuheenjohtaja Elias Laitisen, joka oli ehkä eniten äänessä koko paneelissa. Vasemmistoliiton edustajana hän oli sovinnollinen ja ratkaisukeskeinen.

Klubilaisista ehdokkaista Turun kaupunginvaltuustoon tiensä raivasivat Janika Takatalo sekä SYL:n puheenjohtajanakin tunnettu Riina Lumme. Myös Takatalo edusti paneelissa erinomaisesti ja oli perehtynyt asioihin. Välillä hän tosin sortui vastauksiin, jotka vaikuttivat siltä, että Takatalo yritti miellyttää vähän kaikkia. Kokonaisuutena hänen esiintymisensä oli kuitenkin onnistunut ja antoi positiivisen kuvan ehdokkaasta. Muihin klubilaisiin nähden Lumme ei antanut itsestään juuri tässä paneelissa aivan yhtä hyvää kuvaa, mutta äänimäärän perusteella loppukampanja ja muut näytöt osaamisesta vakuuttivat äänestäjät. Paneelissa Lumme avasi hämmentävänkin harkitsemattomalla ”lupaamme pyrkiä harkitsemaan” -tyyppisellä vastauksella. Toki hänen tietotaitonsa tuli useasti esille, mutta Lumme ei kuulunut paneelin innokkaimpiin keskustelijoihin.

Muista ehdokkaista Helen Honkasaari, Remo Ronkainen sekä Piia Noronen suoriutuivat tasaisen vahvasti ja jättivät itsestään positiivisen kuvan puolueesta riippumatta. Myöskään kahden eduskunnan ulkopuolisen puolueen ehdokkaat, Mari Säisä ja Jetro Vesti, eivät epäonnistuneet, tosin eivät erityisesti jääneet mieleenkään. Ainoastaan Kai Sorto ei vakuuttanut esiintymisellään ainakaan jutun kirjoittajia. Hän vaikutti hieman huonosti valmistautuneelta, eikä oikein osannut perustella tai kertoa konkreettisia esimerkkejä, kun niitä pyydettiin.

Paneelin johtaja Erkka Railo keräsi kehuja sekä Twitterissä että paneelin jälkeisissä keskusteluissa. Hän piti langat käsissään, haastoi tarpeeksi, muttei liikaa sekä vaati konkreettisia esimerkkejä ja tarkennusta juuri oikeissa tilanteissa. Olikohan puoluejohtajat kuriin saanut Ylen toimittaja mahdollisesti ottanut Railolta oppia?

Lauri Liljenbäck @LauriLiljenback · 13.3.2017
@ErkkaRailo'n asiallisesti vetämä #tyyvaalipaneeli puhutti nuoria #turku'laisia kuntavaaliehdokkaita. Näillä eväillä saataisi oiva valtuusto

Kukka-Maaria Wessman @kmwessman · 13.3.2017
Tiukkoja kysymyksiä @ErkkaRailo'lta #kuntavaalit2017 ehdokkaille. Jatkossakin tutkijoita vetämään paneeleita! #TYYvaalipaneeli

Elias Laitinen @EliasLaitinen · 13.3.2017
Kiitos #tyyvaalipaneeli keskusteluista, @ErkkaRailo hyvästä tilannejohtamisesta ja Kukka-Maaria Wessman @HiilivapaaFI-nostosta #kuntavaalit

“Eläväisen Turun puolesta.”
–Helen Honkasaari

Paneeli oli positiivinen yllätys sen suhteen, että ehdokkaat olivat päteviä ja käyttäytyivät asiallisesti. Odotimme kuitenkin hieman enemmän vastakkainasettelua, eriäviä mielipiteitä ja räiskyvää keskustelua, erityisesti tuoreelta feministipuolueelta ja sen ehdokkaalta Mari Säisältä. Toisaalta paneelin pääaiheet eivät olleet sellaisia, joissa feministisen puolueen erityisyys olisi korostunut. Muidenkaan ehdokkaiden välillä ei juuri ollut suuria erimielisyyksiä, lukuun ottamatta Perussuomalaisten Kai Sortoa. Paneelin aikana oli useampi kyllä/ei -käsiäänestys, joissa Sorton erimielisyys tuli usein esiin. Ainoastaan äänestys ratikasta jakoi ehdokkaat selvästi. Muuten kaikki vaikuttivat selkeästi arvoiltaan vihreiltä Sortoa lukuun ottamatta ja korostivat esimerkiksi koulutusta, kevyen liikenteen parantamista sekä nuorten saamista mukaan politiikkaan.

Paneelissa näkyi siis suomalaisessa poliittisessa elämässä muutenkin vallitseva vahva konsensus monista suurista linjoista. Esimerkiksi Kokoomuksen Takatalo sekä SDP:n Noronen olivat hyvin samaa mieltä läpi paneelin ja olisivat melkein voineet edustaa toistensa puolueita. Myös Laitisen ja Grönlundin toisilleen myötäilyä ja nyökyttelyä oli mielenkiintoista seurata, ja kuten jälkikäteen Grönlundin kommentti tiivisti, puoluelinjat ovat usein hieman erilaiset kuntapolitiikassa kuin valtakunnan tasolla.

Kun ehdokkaat eivät tarjonneet samanlaista myötähäpeän sekaista komiikkaa kuin puoluejohtajansa useasti, Twitter nousi tilaisuuden viihdyttävimmäksi elementiksi. Sen puolella käytiin useampikin kiivas keskustelu koskien muun muassa toriparkkia ja ratikkaa.

“Osaavampi, rohkeampi ja kestävämpi Turku.” –Janika Takatalo

Panelisteille kävi vaaleissa seuraavanlaisesti:

Ehdokas	Puolue	Äänimäärä (vertailuluku)	Tilanne
Riina Lumme	Vihreät	518 (3028,667)	Valitaan
Janika Takatalo	Kokoomus	338 (1442,600)	Valitaan
Remo Ronkainen	Kristillisdemokraatit	349 (1184,000)	Varalla
Kai Sorto	Perussuomalaiset	140 (766,667)	Varalla
Jetro Vesti	Piraattipuolue	216 (772,000)	Ei valita
Helen Honkasaari	RKP	96 (437,455)	Ei valita
Elias Laitinen	Vasemmistoliitto	73 (414,361)	Ei valita
Piia Noronen	SDP	110 (361,795)	Ei valita
Mari Säisä	Feministipuolue	58 (282,000)	Ei valita
Antti Grönlund	Keskusta	35 (210,000)	Ei valita

Me tunnemme yhteiskuntaosaajien työelämän. Jos tarvitset tukea tai neuvoa, me palvelemme.

Liity jäseneksi. www.yhteiskunta-ala.fi

Yhteiskunta-alan korkeakoulutetut ry

KAUPUNGIN VILLEIN YÖKERHO OSOITTEESSA AURAKATU 3. AVOINNA PE / LA 22-04

YLIOPISTOON?
ME TIEDÄMME MITEN!
YLIOPISTOVALMENNUS.FI
YOV

SUOMEN SUURIN IRTOKARKKIVALIKOIMA!

Sweet Town

Opiskelijakortilla irtokarkit aina -15% alennuksella.

Tällä kupongilla opiskelija-alennus -30% kaikista irtokarkeista!

Suomen suurin irtokarkkivalikoima
Sweet Town
Kauppiaskatu 13, Turku
Finnkinon vieressä

Proffan
KELLARI

Rehtorinpellonkatu 6, 20500 Turku

Walpon toimitus
hyvää kesää ka

kunta toivottaa
ikille lukijoille!

Turun
Ekotori
Kierrätyskeskus
Polkupyörät, kodinkoneet, elektroniikka,
huonekalut, kirjat sekä edullinen kuljetuspalvelu!
Rautakatu 12 | bussit 32 ja 42
Rieskalähteentie 74 |bussi 88
Avoinna
ma–pe 8–18 | la 10–15
turunekotori.fi
Facebook| Instagram